

LA COLLA D'EN SERGI!!!

Era un dia d'estiu, jo estava estirat al sofà i de cop va venir la meva mare dient:

-Sergi, portem 2 setmanes d'estiu i encara no t'has mogut del sofà, mou-te, surt a jugar o fes el que vulguis però fes alguna cosa de profit!

-Ai, deixa'm mama, no em molestis més!

De cop, la mare se'n va anar corrents i jo vaig pensar que l'havia ofès, carai si que l'he pifiat!

Al cap de cinc minuts la mare va tornar i em va portar un llibre, un llibre vell, mig descosit pel llom i amb una taca gegant de cafè a la portada:

-Mira, Sergi, t'he portat un llibre que jo em llegia quan era petita i que m'encantava, potser me'l vaig llegir unes cinc vegades com a mínim. Te'l deixo i així llegiràs una estona.

Indecís, vaig agafar aquella andròmina: El zoo d'en Pitus.

Coi, el títol no està gens malament, a veure de què va?

Al moment m'hi vaig enganxar i no vaig parar de llegir fins que me'l vaig acabar.

El coneixeu "el zoo d'en Pitus"? Tracta d'una colla de nens i nenes on un d'ells està molt malalt i els tractaments que se li han de fer són tan costosos que la seva família no els pot pagar. Llavors els amics, decideixen crear un zoo per guanyar diners i ajudar a pagar els tractaments i de pas, divertir-se.

La història em va captivar, que bé que s'ho van passar la colla d'en Pitus!

Acabada la novel·la, em vaig aixecar, vaig anar al telèfon fix per telefonar a tots els meus amics i amigues.

Llavors vaig marxar de casa corrents i vaig anar fins on havíem quedat. Ens vam asseure a la gespa i els vaig explicar la història a tots.

Un cop acabada, l'Aina va dir:

-Escolteu, coneixeu l'Àngela? És una amiga meva que li han diagnosticat una malaltia molt rara i els tractaments per curar-la són molt costosos, i si fem alguna cosa per ajudar-la?

Immediatament el Joan es va aixecar i va dir:

-I si fem un espectacle presentant el que sabem fer i el representem pel barri? Així podríem recaptar diners per poder ajudar amb la compra dels tractaments. Què us sembla?

A tothom li va semblar fantàstic i de seguida ens vam posar a repartir els papers i preparar l'actuació.

En Marc feia trucs amb la pilota de futbol, l'Aina acrobàcies de rítmica, en Joan feia de pallaso i mag i jo ho dirigia tot.

Després de setmanes plenes d'esforç, dedicació i motivació, vam fer l'espectacle.

Ens va sortir genial!!! Tota la gent del barri era allà. L'Àngela i la seva família asseguts a primera fila, aplaudint-nos d'allò més i amb una rialla d'orella a orella.

Estàvem súper satisfets de tot el que havíem recaptat i ens vam sentir molt orgullosos d'aportar el nostre granet de sorra per ajudar a una nena a curar-se de la seva malaltia. Va ser un estiu ple d'esforç i diversió. I jo que em pensava que seria un estiu avorrit!? Tot el contrari! No m'hauria imaginat, un més enrere, fer aquella bogeria!